

Sag C-322/24**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

30. april 2024

Forelæggende ret:

Juzgado de lo Mercantil número 1 de Alicante (Spanien)

Afgørelse af:

27. november 2023

Sagsøger:

Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A.

Sagsøgt:

Embutidos Monells, S. A.

Hovedsagens genstand

EU-varemærke – ansøgning om yngre nationalt varemærke – ond tro – ugyldighedssøgsmål – bundet af egne handlinger – princippet om god tro – rettighedsfortabelse på grund af passivitet – afbrydelse – foranstaltninger med henblik på at bringe en krænkelse af en rettighed til ophør inden for en rimelig frist – ældre rettighedshavers samlede adfærd

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkning – artikel 267 TEUF – forordning (EU) 2017/1001 – direktiv (EU) 2015/2436 – ugyldighedssøgsmål – rettighedsfortabelse på grund af passivitet

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)

2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af **medlemsstaternes** lovgivning om varemærker fortolkes således, at indehaveren af en ældre registrering, som i en udenretslig advarselsskrivelse fastsætter en udtømmende frist for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål, som på en klar måde og uden plads til fortolkning falder sammen med den almindelige frist på 5 år for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål, er bundet af sine egne handlinger, for så vidt som det for indehaveren af det yngre varemærke har skabt en forventning om, at vedkommende ikke vil blive sagsøgt på grundlag af en eventuel ugyldighed efter den angivne dato? Skal den omstændighed, at det under en senere retssag gøres gældende, at registreringsansøgningen er indgivet i ond tro, med henblik på at undgå, at der foreligger en forældelsesfrist, anses for en adfærd, som er i strid med god tro, såfremt parten på tidspunktet for fremsendelsen af den relevante burofax allerede var bekendt med alle de nødvendige oplysninger for at fastslå, at denne registreringsansøgning var indgivet i ond tro?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af **medlemsstaternes** lovgivning om varemærker da fortolkes således, at sagsøgerens adfærd, som består i aktivt at gøre indsigelse mod registreringen af EU-varemærker, som i det væsentlige er sammenfaldende med de anfægtede nationale varemærker, og hvis registrering i sidste ende blev afvist som følge af denne indsigelse, udgør en bestræbelse på at afhjælpe denne situation inden for en rimelig frist?

Anførte EU-retlige forskrifter

Traktaten om Den Europæiske Union: artikel 6, stk. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (kodifikation) (herefter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001«): artikel 59, stk. 1, og artikel 61.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker: artikel 9, stk. 1.

Dom af 19. maj 2022, HEITEC, C-466/20, EU:C:2022:400 (herefter »HEITEC-dommen«).

Dom af 22. september 2011, Budějovický Budvar, C-482/09, EU:C:2011:605 (herefter »Budějovický Budvar-dommen«)

Anførte nationale forskrifter

Retsforskrifter

Código Civil (den spanske civillovbog), artikel 7, stk. 1: »Rettighederne skal udøves i overensstemmelse med kravene om god tro.«

Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (lov nr. 17/2001 af 7.12.2001 om varemærker, herefter »lov nr. 17/2001«):

Artikel 51, stk. 1, som regulerer absolutte ugyldighedsgrunde. Ifølge denne bestemmelse kan registreringen af et varemærke erklæres ugyldig enten som følge af en overtrædelse af et absolut forbud (samme lovs artikel 5) eller som følge af, at ansøgeren var i ond tro ved indgivelsen af varemærkeansøgningen.

Artikel 52, som regulerer relative ugyldighedsgrunde. Ifølge bestemmelsens stk. 1 kan registreringen af et varemærke erklæres ugyldig som følge af en overtrædelse af et relativt forbud (samme lovs artikel 6, 7, 8, 9 og 10). I bestemmelsens stk. 2 er det imidlertid fastsat, at indehaveren af en ældre rettighed som omhandlet i artikel 6, 7, 8 og 9, stk. 1, ikke kan anmode om, at et yngre varemærke erklæres ugyldigt i henhold til dennes ældre rettighed, når vedkommende i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre registreret varemærke, medmindre ansøgningen om det yngre varemærke er indgivet i ond tro.

Retspraksis

Nogle domme, som er repræsentative for den nationale retspraksis vedrørende princippet om god tro, princippet om at være bundet af egne handlinger og princippet om urimelig forsinkelse uden for varemærkesager.

Dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol, Spanien), afdelingen for civile sager, afdeling 1, den 19. oktober 2020 (ROJ: STS 3414/2020 – ES:TS:2020:3): vedrørende princippet om at være bundet af egne handlinger generelt.

Dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol, Spanien), afdelingen for civile sager, afdeling 1, den 17. juli 2008 (ROJ: STS 3954/2008 – ES:TS:2008:3954): vedrørende princippet om at være bundet af egne handlinger og indtrædelse af forældelse.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. er indehaver af EU-varemærkerne:
- 2 **5J Cinco Jotas SÁNCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. DESDE 1879**, nr. 1 412 048, som blev ansøgt registreret den 7. december 1999 og registreret den 4. oktober 2006 for klasse 29.

- 3 **5J**, nr. 9 335 662, som blev ansøgt registreret den 26. august 2010 og registreret den 5. juli 2015 for klasse 29.

- 4 Selskabet EMBUTIDOS MONELLS, S. A. er indehaver af de nationale spanske varemærker:
- 5 Det spanske varemærke **5Ms** nr. 3 003 995, som blev ansøgt registreret den 31. oktober 2011 og registreret den 9. februar 2012 for klasse 29:

- 6 Det spanske varemærke **5Ps** nr. 3 014 970, som blev ansøgt registreret den 26. januar 2012 og registreret den 3. maj 2012 for klasse 29:

- 7 Den 3. november 2016 fremsendte sagsøgeren gennem et advokatfirma med speciale inden for varemærkeret et udenretsligt påbud til sagsøgte, hvori det er anført:
- 8 at varemærket **5J**, nr. 9 335 662, er et renommeret varemærke.
1. at sagsøgte er bekendt med denne omstændighed, for så vidt som selskabet SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. allerede på tidspunktet for registreringen af tegnet 5Cs ved Oficina Española de Patentes y Marcas (det spanske patent- og varemærkekontor, herefter »OEPM«) gjorde indsigelse mod registreringen, hvilket tegn blev afslået af OEPM den 12. juli 2012 som følge af denne indsigelse.
- 9 Det kan konstateres, at sagsøgte er indehaver af to andre varemærker, som ligner 5Cs, hvilke varemærker er henholdsvis det spanske varemærke **5Ms** nr. 3 003 995 og det spanske varemærke **5Ps** nr. 3 014 970, som ugyldighedssøgsmålet nu vedrører.
- 10 For så vidt angår det spanske varemærke **5Ms** nr. 3 003 995, som blev ansøgt registreret den 31. oktober 2011 og registreret den 9. februar 2012, er det anført, at **»der stadig kan anlægges et ugyldighedssøgsmål vedrørende dette varemærke inden den 28. februar 2017«**. (Fed skrift fremgår af burofaxen).
- 11 For så vidt angår det spanske varemærke **5Ps** nr. 3 014 970, som blev ansøgt registreret den 26. januar 2012 og registreret den 3. maj 2012 for klasse 29, er det anført, at **»der stadig kan anlægges et ugyldighedssøgsmål vedrørende dette varemærke inden den 18. maj 2017«**. (Fed skrift fremgår af burofaxen).
- 12 Efter sagsøgtes modtagelse af burofaxen blev der indledt forhandlinger, som den 28. december 2016 blev afsluttet uden aftale.
- 13 Den 9. februar 2017, dvs. knap 3 måneder efter påbuddet og 43 dage efter afslutningen af forhandlingerne, indgav sagsøgte en ansøgning til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO, herefter »EUIPO«) om registrering af to EU-varemærker, som i det væsentlige er sammenfaldende med de nationale varemærker, som sagsøgte har registreret.
- 14 Som følge af sagsøgerens indsigelse mod disse nye registreringer er der for så vidt angår varemærke 16 339 004 givet afslag på ansøgningen den 2. juni 2018.
- For så vidt angår varemærke 16 338 998 er der givet afslag på ansøgningen den 2. december 2020.
- 15 Den 2. november 2021, dvs. 11 måneder efter afslaget på sagsøgtes sidste varemærkeansøgning, indgav SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. en stævning mod EMBUTIDOS MONELLS, S. A., med påstand om bl.a. at

sagsøgte yngre nationale varemærker blev erklæret ugyldige. Sagsøgte besvarede stævningen den 14. januar 2022.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 16 Sagsøgeren er af den opfattelse, at sagsøgte har handlet i ond tro på tidspunktet for ansøgning om registrering af de nævnte nationale varemærker i henhold til artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 51, stk. 1, litra b), i lov nr. 17/2001.
- 17 Sagsøgte har nedlagt påstand om rettighedsfortabelse på grund af passivitet i henhold til artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 52, stk. 2, i lov nr. 17/2001.
- 18 Med henblik herpå har sagsøgte gjort gældende, at registreringen af de omtvistede varemærker er sket i 2012, at sagsøgte i en længere periode har tålt brugen af de nævnte varemærker ved ikke at have anlagt et søgsmål før den 2. november 2021, og at det udenretslige påbud, som blev fremsendt den 3. november 2016 og modtaget den 4. november, fastsatte en udtømmende frist for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål: den 28. februar 2017.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Betragtninger vedrørende de faktiske omstændigheder

- 19 Det fremgår af påbuddet af 28. februar 2017 og af den omstændighed, at sagsøgeren selv har fastsat fristen for rettighedsfortabelse til datoen for offentliggørelsen af meddelelsen sammenholdt med den omstændighed, at det er ubestridt, at sagsøgeren på de pågældende tidspunkter gjorde indsigelse mod registreringen af andre lignende nationale varemærker, at sagsøgeren med rimelighed kunne gøre indsigelse mod registreringen af de nationale varemærker.
- 20 Desuden er det ubestridt, at sagsøgerens varemærker i 2012 var renommerede i Spanien, således at registreringen af yngre nationale varemærker foretaget af EMBUTIDOS MONELLS i henhold til kriterierne i dom af 11. juni 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), kunne anses for at være foretaget i ond tro.
- 21 I lyset af det ovenstående er der tvivl om relevansen af et påbud, som er fremsendt ved en burofax, hvori sagsøgerens advokatfirma, som på det tidspunkt ikke kunne være uvidende om, at de omstændigheder, som forelå på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om de yngre varemærker forudsatte, at varemærkere registreringen var blevet foretaget i ond tro, fastsatte en udtømmende frist for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål.

- 22 Der opstår følgelig tvivl om, hvorvidt den omstændighed, at indehaveren af en ældre registrering til trods for, at vedkommende gør varemærkets renommé og kendskabet til andre varemærkeregistreringer gældende, ikke i påbuddet har gjort gældende, at indehaveren af de yngre varemærker er i ond tro, og har fastsat en udtømmende frist på 5 år for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål på en klar måde og uden plads til fortolkning, skal anses for egne handlinger, for så vidt som det for indehaveren af det yngre varemærke har skabt en forventning om, at vedkommende ikke vil blive sagsøgt på grundlag af en eventuel ugyldighed af de nævnte nyere registreringer.
- 23 I den forbindelse opstår spørgsmålet om, hvorvidt indehaveren, som på det tidspunkt er bekendt med alle de faktiske omstændigheder, som er nødvendige for at kunne vurdere, om sagsøgte eventuelt var i ond tro ved indgivelsen af ansøgningen om varemærkeregistrering, efterfølgende kan gøre denne onde tro gældende med henblik på at undgå anvendelsen af den nævnte frist på 5 år.
- 24 Ligeledes og for det tilfælde, at denne part er bundet af sine egne handlinger og således ikke kan gøre ond tro gældende som ugyldighedsgrund eller som begrundelse for manglende forældelse, skal den nationale ret afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger rettighedsfortabelse på grund af passivitet, for så vidt som der skal tages hensyn til principperne i Budějovický Budvar-dommen og HEITEC-dommen.
- 25 Hvad angår ansøgningen om registrering af to EU-varemærker, som i det væsentlige er identiske med de yngre nationale varemærker, som er genstand for den foreliggende tvist, og som er indgivet af sagsøgte til EUIPO, er der tvivl om, hvorvidt den indsigelse, som sagsøgeren har rejst, og som har medført et afslag på ansøgningen, kan anses for en handling, som afbryder fortabelsen.
- 26 Navnlig såfremt den adfærd, som indehaveren af de ældre varemærker har udvist ved aktivt at gøre indsigelse mod registreringen af de nævnte EU-varemærker udgør en bestræbelse på at afhjælpe denne situation inden for en rimelig frist.
- De præjudicielle spørgsmåls relevans for afgørelsen*
- 27 Den foreliggende sag vedrører anvendelsen af artikel 59 og 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- 28 Den Europæiske Unions Domstol anmodes navnlig om at tage stilling til samspillet mellem det almindelige retsprincip om god tro og de nævnte artikler. Det skal afgøres, om en adfærd, som kan anses for en »egen handling«, binder en part i den forstand, at den medfører forpligtelser over for vedkommende, som medfører fortabelse af adgangen til søgsmål, såfremt denne ved udløbet af den frist, som vedkommende selv har fastsat, og som falder sammen med den almindelige frist på 5 år for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål, ikke har anlagt et søgsmål.
- 29 Dette spørgsmål er ikke tidligere blevet besvaret inden for rammerne af EU-retten.

- 30 Parterne har imidlertid rejst tvivl om relevansen af det præjudicielle spørgsmål. Sagsøgeren er af den opfattelse, at fristerne for at anlægge søgsmål om relativ ugyldighed ikke vedrører civile retteligheder, men offentlige retteligheder, og derfor ikke er til rådighed for parterne. Den omstændighed, at der er fremsendt en burofax, hvori der fastsættes en udtømmende frist for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål, binder således ikke parten i forbindelse med en senere retssag i det tilfælde, hvor en registreringsansøgning er indgivet i ond tro. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de handlinger, som blev iværksat i løbet af 2012, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 og 2021 på såvel administrativt som retsligt plan, skal anses for at være en rimelig bestræbelse på at forhindre, at situationen vedrørende det anfægtede varemærke konsolideres.
- 31 Sagsøgte har gjort gældende, at det er unødvendigt at forelægge det præjudicielle spørgsmål, eftersom der findes en fast retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«), som besvarer de forelagte spørgsmål. Sagsøgte har i denne henseende for så vidt angår det første spørgsmål henvist til kendelse af 25. oktober 2007, Nijs mod Revisionsretten (C-495/06 P, EU:C:2007:644), præmis 54-56, og kendelse af 24. juni 2010, Kronopoly mod Kommissionen (C-117/09 P, EU:C:2010:370). Sagsøgte har navnlig anført, at der skal tages hensyn til Domstolens kendelse af 13. februar 2014, Marszałkowski mod KHIM (C-177/13 P, EU:C:2014:183). Sagsøgte er følgelig af den opfattelse, at parten er bundet af sine egne handlinger, og at der således, når der er fastsat en frist for anlæggelse af et søgsmål, ikke senere kan anlægges et søgsmål. Hvad angår det andet præjudicielle spørgsmål er sagsøgte af den opfattelse, at spørgsmålet allerede er blevet besvaret ved HEITEC-dommen.
- 32 Parternes argumenter bestrider imidlertid ikke den tilgang, som Førsteinstansretten har valgt. Parterne er faktisk uenige om anvendelsen af dette princip, hvilket betyder, at svaret ikke er indlysende.
- 33 I denne henseende skal der tages hensyn til den omstændighed, at sagsøgerens fortolkning for så vidt angår karakteren af fristerne for anlæggelse af et søgsmål om relativ ugyldighed er baseret på en fortolkning af national ret og ikke af fællesskabsretten i lyset af Domstolens praksis.
- 34 I denne forbindelse er det imidlertid ikke nødvendigt at forklare rettighedsfortabelsen i henhold til national ret, eftersom der udelukkende er tale om et fællesskabsretligt spørgsmål, således at den fortolkning af rettighedsfortabelsen, som de nationale retter har kunnet anlægge i henhold til spansk ret, ikke er relevant.
- 35 Domstolen anmodes desuden om at præcisere sin praksis i Budějovický Budvar-dommen og HEITEC-dommen. Dette spørgsmål er relevant, eftersom indførelsen af rettighedsfortabelse på grund af passivitet er en selvstændig EU-retlig indførelse, hvis art og omfang adskiller sig fra lignende nationale indførelser, navnlig i spansk national ret (forældelse og fortabelse), idet der er forskellige opfattelser i de forskellige medlemsstater. Af samme årsag anses det for

nødvendigt at foretage en konkret afgrænsning med henblik på at sikre, at de forskellige medlemsstater anvender den nævnte indførelse ensartet.

- 36 I denne henseende kan det hverken betragtes som en klar handling eller som en afklaret handling i henhold til Domstolens seneste praksis, eftersom der kan gives et andet svar fra retterne i de forskellige medlemsstater. Der er således ikke tale om et klart svar for så vidt angår alle EU-varemærkedommere i alle medlemsstaterne.

Om det første præjudicielle spørgsmål

- 37 Princippet om god tro er et almindeligt retsprincip, som er fælles for alle medlemsstaterne. Der er ligeledes tale om et almindeligt fællesskabsretligt princip. I lyset af ovenstående finder den forelæggende ret ikke nogen grund til, at det ikke skal tages i betragtning som et parameter til vurdering af parternes adfærd.
- 38 I denne henseende skal den omstændighed, at indehaveren af en ældre registrering har fremsendt et udenretsligt påbud, hvori der fastsættes en udtømmende frist for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål, binde den fremsendende part i henhold til princippet *nemo potest contra factum proprium venire*. Dette gælder navnlig når denne frist er den almindelige frist på 5 år for anlæggelse af et ugyldighedssøgsmål.
- 39 Den omstændighed, at registreringen af det yngre tegn kunne være sket i ond tro, er uden betydning, for så vidt som indehaveren af det ældre tegn på tidspunktet for fremsendelsen af nævnte burofax var bekendt med alle de nødvendige oplysninger for at fastslå, at denne registrering var blevet foretaget i ond tro.
- 40 Samtidig er den omstændighed, at påbuddet er blevet fremsendt af indehaveren af det ældre tegn selv eller af dennes advokatfirma, ligeledes uden betydning. Den omstændighed, at påbuddet er blevet fremsendt af advokatfirmaet med speciale inden for varemærkeret, kræver utvivlsomt, at parten er bundet af sine egne handlinger, for så vidt som den hos modparten har skabt en forventning om, at der ikke senere vil blive anlagt et ugyldighedssøgsmål.
- 41 Såfremt det i forbindelse med en senere retssag, som er indledt 4 år efter fremsendelsen af den nævnte burofax, gøres gældende, at registreringsansøgningen var indgivet i ond tro, med henblik på at undgå anvendelsen af den almindelige frist på 5 år for anlæggelse af søgsmålet, skal dette anses for en adfærd, som er i strid med god tro.
- 42 På grundlag af det anførte har den forelæggende ret foreslået Domstolen at besvare det første spørgsmål bekræftende. Artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af en ældre registrering, som i et udenretsligt påbud fastsætter en

udtømmende frist for anlæggelse af et søgsmål om ugyldighed, er bundet af sine egne handlinger, for så vidt som det for indehaveren af det yngre varemærke har skabt en forventning om, at vedkommende ikke vil blive sagsøgt på grundlag af en eventuel ugyldighed efter den angivne dato, således at den onde tro, som indehaveren af det yngre tegn har udvist på registreringstidspunktet er uden betydning, såfremt indehaveren af det ældre tegn var bekendt med alle de nødvendige oplysninger for at kunne fastslå, at en sådan handling var blevet foretaget i ond tro.

Om det andet præjudicielle spørgsmål

- 43 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at med forbehold af at sagsøgeren ikke har anlagt et søgsmål om ugyldighed inden for den fastsatte frist, foreligger der ikke rettigheidsfortabelse på grund af passivitet som omhandlet i EU-retten.
- 44 Domstolen har i HEITEC-dommen fastslået, at »[h]vis indehaveren af det ældre varemærke eller en anden ældre rettighed, samtidig med at vedkommende har fremsat sin indsigelse mod brugen af det yngre varemærke ved en opfordring til ophør, derimod ikke – efter at have konstateret, at modtageren af denne opfordring har nægtet at efterkomme den eller at indlede forhandlinger – inden for en rimelig frist har fortsat sine bestræbelser på at afhjælpe denne situation, i givet fald ved at indlede en administrativ eller retslig sag, skal det heraf udledes, at denne indehaver har undladt at træffe de foranstaltninger, som den pågældende rådede over for at bringe den angivelige krænkelse til ophør« (præmis 55).
- 45 En sådan konklusion kan imidlertid ikke fortolkes således, at den administrative sag udelukkende skal vedrøre den anfægtede varemærkeregistrering, men at der skal foretages en vurdering af den samlede adfærd, som indehaveren af den ældre registrering har udvist.
- 46 Den forelæggende ret anser det således for relevant, at sagsøgte forsøgte at registrere to EU-varemærker ved EUIPO, som i det væsentlige var sammenfaldende med det registrerede nationale varemærke, idet den særprægede og dominerende ordbestanddel forblev uændret, og at disse registreringer netop blev afvist på grund af indehaveren af det ældre tegns fremsatte indsigelse.
- 47 Selv om sagsøgeren ikke har truffet foranstaltninger med henblik på at bringe krænkelsen af dennes rettigheder for så vidt angår de anfægtede nationale varemærker til ophør inden for rammerne af en senere retssag, har sagsøgeren således truffet foranstaltninger for så vidt angår lignende varemærker i forbindelse med forsøg på at registrere dem ved EUIPO.
- 48 Som følge af sagsøgerens indsigelse mod disse nye registreringer og det heraf følgende afslag herpå har sagsøgeren den 2. november 2021, dvs. 11 måneder efter afslaget på det sidste varemærke, som sagsøgte havde ansøgt om, anlagt sag med påstand om, at de nationale varemærker erklæres ugyldige.

- 49 På grundlag af det anførte har den forelæggende ret foreslået Domstolen at besvare det andet spørgsmål således, at artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at sagsøgerens adfærd, som består i aktivt at gøre indsigelse mod registreringen af EU-varemærker, som i det væsentlige er sammenfaldende med de anfægtede nationale varemærker, og hvis registrering i sidste ende er blevet afslået som følge af denne indsigelse, udgør en bestræbelse på at afhjælpe denne situation inden for en rimelig frist, idet søgsmålet blev anlagt inden for en frist på 11 måneder efter afslaget på sagsøgtes sidste varemærkeansøgning.

ARBEJDSDOKUMENT